

Abstrakt

Od začátku své už více než stoleté historie nabízel Český a Československý rozhlas řadu programů pro dětské posluchače. Ať už se jednalo o pohádky, vzdělávací relace, publicistické pořady nebo i speciální formáty, které mezi programy pro dospělé nenajdeme. Na tvorbě obsahu se často děti mohly také samy podílet.

V politicky turbulentním 20. století, během kterého rozhlas zažil začátky demokracie, nacistickou okupaci, dlouhou socialistickou éru pod kontrolou Sovětského svazu i návrat ke svobodě, se v závislosti na společenské situaci proměňovaly i mediální obsahy. Od dramaturgie přes formu až po klíčový obsah. Citelné to je zvláště v případě totalitních režimů. Vytěsněním nebo naopak častým opakováním určitých témat a kritickým či servilním způsobem jejich zpracování mohli zástupci vládní garnitury kontrolovat dominantní diskurz a s tím také ovlivňovat veřejné mínění a potlačovat hlasy kritiky. Využita k tomu mohla být vedle zpravodajství a publicistiky i dramatická tvorba. Pomocí různých mediálních výstupů lze velmi efektivně vytvořit fiktivní konstrukci reality, která může mít se skutečnou situací pramálo společného.

Cílem práce je tyto propagandistické narativy hledat, analyzovat a porovnávat v rámci dětské rozhlasové tvorby v letech 1968–1974. Předmětem výzkumu budou ale i pokusy o demokratizaci či apolitizaci obsahu ze strany některých tvůrců. S pomocí archivních materiálů z knihovny a archivu ČRo a rozhovorů s experty nebo pamětníky se práce snaží získat celistvý obraz o tom, jak často a jak intenzivně byly děti vystavovány komunistické propagandě.